

[Aksel Larsen.]

arbejderforbundet at lægge tryk på regeringen, så den blev mere villig til at forhøje tekstiltolden, end den ellers ville være.

Man skal også, når man tænker på tekstilindustrien, tage i betragtning, at der dér som i så megen anden industri foregår visse spekulationer. Det er da tydeligt, at nogle af de tekstilfabrikker, der har været ude for de største vanskeligheder, har været det som følge af, at samvittighedsløse spekulanter har fået fat i deres papirer og været med til at køre dem ud i mosen. Jeg synes, at Odense Kamgarnsspinderi, Mogensen & Dessau samt Brede Klædefabrik er eksempler i så henseende.

Men hvorom alting er, er det nødvendigt at få rammet en pæl igennem den myte, at tekstilindustriens vanskeligheder og arbejdsløsheden blandt tekstilarbejderne er forårsaget af, at vi har for lave toldsatser, for det er ikke sandt. Den er forårsaget af, at størsteparten af befolkningen herhjemme ikke har penge nok til at købe tøj for. Den er forårsaget af regeringens varefordyrende politik og først og sidst af den lede tøjsskat, og så kan den desuden, som jeg allerede har nævnt, have en række lokalt begrænsede kapitalistiske årsager.

Når man tager hensyn til regeringens økonomiske politik og skattepolitik igennem de sidste to år, kan man ikke komme til andet resultat, end at den forhøjede tekstiltold aldeles ikke har til formål at gavne nogen arbejdergruppe, men er et led i regeringens forbrugsbegrænsende nedskæringsforanstaltninger, at den først og sidst skal tjene til at nedskære den brede befolknings forbrug og samtidig skaffe finansministeren et større overskud i statskassen. Skal man dømmе efter den højtærede finansministers skriftlige fremsættelse, håber regeringen endda at kunne gå videre ad denne forkastelige vej.

Må jeg iøvrigt have lov til at tilslutte mig dem, som mener, at vi med det lovfor-slag, der behandles her, virkelig har et klassisk eksempel på, hvor unintelligent man forsøger at føre handelspolitik fra dansk side. På samme tid som størsteparten af pressen herhjemme larmer over de engelske planer om bacontold, på samme tid som regeringen formodentlig bestræber sig på at få England til at afstå fra bacontolden,

på samme tid som man fornylig har fået en henvendelse fra England om ikke at forhøje tekstiltolden her, kommer man med et lovfor-slag om forhøjelse af tekstiltolden. Hvis man vil være sikker på at trække det korteste strå i forhandlingerne om bacontolden, er det den rigtige måde at optræde på, og så optræder man nøjagtigt så intelligent, som man gjorde, dengang regeringen afbrød handelsforhandlingerne med Sovjetunionen, just da man havde indledt prisfor-handlinger med England. Jeg synes ærlig talt, at sporene skræmmer, og at også det burde have fået regeringen til at holde sig tilbage.

Det ærede medlem hr. Poul Møller antydede, at det konservative folkeparti var meget glad for at få tekstiltolden forhøjet, men at det samtidig ville arbejde for at få tøjsskatten lettet med et tilsvarende beløb. Mon det ikke er den slags, man siger fra den side, for at det ligesom skal glide noget lettere hos den part af partiets tilhængere og vælgere, som er alt andet end begejstrede for toldfor-slaget? De konservative havde jo i december en virkelig reel mulighed for her i folketinget at få vedtaget en bestemmelse om, at tøjsskatten skulle ophæves. Stillet overfor denne mulighed blev de konservative meget forskrækkede og erklærede, at de ikke ønskede at danse rundt i den manege, de selv havde begivet sig ud i, at de var modstandere af tøjsskatten og derfor ville afholde sig fra at stemme om, hvorvidt den skulle ophæves. Nej, således som de konservative optrådte i december, er det lidt svært at tro på deres kønne løfter om, at hvis vi først får tekstiltolden, vil de bestræbe sig for at få tøjsskatten gjort mindre.

Der er ikke brug for denne tøjsskat. Man behøver ikke at gøre en lettelse eller en ophævelse af tøjsskatten afhængig af, at man får fordyret tekstilvarerne på en anden måde, og forhøjelse af tekstiltolden hjælper ikke tekstilarbejderne herhjemme. De ville derimod blive hjulpet, hvis man gjorde, hvad man kunne for at skabe øget afsætning for tekstilindustriens produkter. Det kan gøres ved eksport, og det kan gøres ved at forøge salget på hjemmemarkedet. Jeg kan ikke lade være med at minde om, at i en given situation lykkedes det den engelske regering at skaffe nogen lettelse i